

Destinació: Nicaragua

Representants del Fons Mallorquí, dels municipis mallorquins que participen al projecte i dels bombers, davant els dos vehicles carregats de material que partiran cap a l'Amèrica Central.

El Fons Mallorquí envia, amb l'ajuda de bombers i d'alguns municipis de l'illa, dues furgonetes d'emergències plenes a vessar de material informàtic i escolar, en el marc de la cooperació municipalista

Solidaris

Text: **Enric Fernández Serra**
Foto: **Miquel À. Cañellas**

PALMA Quan un fa un cop d'ull a l'inventari d'objectes que s'enviaran des de Mallorca cap a Nicaragua, hi crida l'atenció la disparitat de temàtiques que engloben. El gruix consisteix en un camió del Cos de Bombers i una ambulància. També hi ha 14 cascos i jaquetes de primera intervenció, 220 parells de botes, 30 calçons de vestir...

És necessari? Antònia Rosselló, cap d'àrea de projectes del Fons Mallorquí, assegura que sí. "Tenim un conveni amb els Bombers de Mallorca, que ens donen tot allò que, per normativa, aquí cau en desús -per exemple, el camió-. Llavors, Bombers Sense Fronteres s'encarrega de posar-ho tot a punt per a l'enviament posterior, del procés del qual ja ens n'encarregam nosaltres".

La resta inclou material informàtic -9 equips complets cedits per la UIB, destinats a la formació del professorat- i escolar -llibres de text, de lectura, bolígrafs, quaderns, etc. En total, el valor econòmic d'aquesta remesa puja a 150.000 euros, més o menys. Però no seria més còmode i eficaç enviar-hi directament do-

FONS MALLORQUÍ

Des de 1993

El Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació és una entitat sense ànim de lucre fundada l'any 1993 arran d'una campanya anomenada "Mallorca Solidària, cap al 0,7%", organitzada el 1992 per engrescar les administracions públiques de l'illa en la solidaritat amb els països més pobres mitjançant la creació d'un fons de col·laboració. Actualment, du a terme altres projectes en diversos estats. A Nicaragua mateix, n'hi ha, per exemple, un de cooperació entre centres educatius. A El Salvador, destaca el pla de tractament de residus sòlids de gran volum. A més, se n'impulsen en altres països americans, com també al continent africà i a l'asiàtic. •

El projecte està emmarcat en la idea d'enfortir la xarxa local, la més propera al poble

blers? "Depèn. Un camió i una ambulància sí que són cars i valen la pena. La resta ho trametem per aprofitar el viatge".

A la feina que fa el Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació, s'hi afegeix en aquest cas la col·laboració dels ajuntaments d'Algaida, Alcúdia i Esporles, agermanats amb els municipis nicaragüencs de Telpaneca, Totogalpa, Las Sabanas i San Lucas, que formen la Unidad de Concertación Municipalista (Ucom) i són els destinataris principals de les ajudes. El pla s'emmarca en l'objectiu d'enfortir aquestes localitats, una feina iniciada l'any 1998. La raó és que "són els qui gestionen directament els projectes, els qui estan més a prop del poble. I nosaltres no podem anar allà i no comptar amb ells. Els hem de respectar".

Aquesta setmana, el contenidor que transportarà el camió, l'ambulància i la resta de material arriba a Tarragona, des d'on partirà cap a l'Amèrica Central. En un mes, aproximadament, tenint en compte tota la paperassa administrativa i el pas per les duanes, serà en mans de la Ucom. En aquell moment, però, la tasca del Fons Mallorquí i d'Antònia encara no haurà acabat. "Hem de comprovar *in situ* si tot ha arribat bé i si hi ha cap problema. La meua feina serà, en aquest cas, avaluar la situació i decidir si és necessari, per exemple, fer formació destinada a l'ús del material". •

De tot i molt

MIQUEL ÀNGEL MARIA
www.miquelmaria.cat

tot en aquesta època de crisi, tirem al femer tantíssimes coses que encara serveixen. Per exemple, impressores d'injecció de tinta per a ordinador: com que el mercat ha creat l'absurd de fer que un joc de cartutxos sigui més car que una impressora nova, cada dia es llencen centenars d'impressores que funcionen a la perfecció. Patètic.

La reducció en la generació de tants residus hauria de ser el primer deure que ens hauríem d'imposar. I llavors, per a la segona vida útil d'allò que tanmateix acabarem llençant, tenim a l'abast dues vies. Una, incrementar el mercat de segona mà, anant més a comprar a llocs com Deixalles, en el cas de Mallorca i Eivissa, i Mestral a Menorca. Anau-hi un dia, si no ho heu fet encara: hi descobrireu tot un món. L'altra via és col·laborar en l'enviament de materials útils a països del Sud. El problema aquí no és de logística, sinó econòmic: el transport intercontinental de contenidors és car. Però que això no serveixi d'excusa: si sabem comprar, emprar i tirar tan alegrement, també podem aprendre a organitzar i finançar enviaments intercontinentals comunitaris. Tot és posar-s'hi. •

Si separar per reciclar ja és interessant, encara ho és més recuperar tot allò que, just amb una petita reparació o una mica de neteja, pot tenir una segona vida útil. Una visita a una planta de recollida de residus voluminosos produeix en el visitant un sentiment paradoxal: d'una banda, reconeix l'esforç que es fa per evitar que tot aquell embalum vagi a parar a abocadors o sigui incinerat; però al mateix temps es demana com és possible que, fins i